

[Erik Eriksen.]

åbenbart, at den høje regering står overfor betydelige vanskeligheder. Der er i fremtidens indhold, såvidt jeg kan se, en del, der vil være vanskeligt for enhver regering, men som er særlig vanskeligt for den nuværende. Jeg kan ikke lade være med her at sige, at den høje regering ikke i sommerens løb har gjort noget for, at oppositionen skulle få større tillid til den — det fremgår forøvrigt af, hvad jeg allerede har sagt. Også på andre områder end dem, jeg allerede har nævnt, er vor mistillid til regeringen, om muligt, blevet øget. Jeg skal nævne to områder. Det første er jeg synes, jeg kan høre det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i baggrunden. (*Bertel Dahlgaard*: Jeg troede ikke, mistilliden kunne blive større, end den var!). Jeg sagde også om muligt. Det viser altså, at det ærede medlem og jeg alligevel stadigvæk kan tænke i de samme baner.

Det første, jeg vil nævne, er den højtærede finansministers administrative afgørelse af, at kontorfunktionærer, der fremtidig ansættes i statens tjeneste, skal indmeldes i handels- og kontormedhjælpernes arbejdsløshedskasse, altså med andre ord tvangsindlægges under dette forbund. Der er ikke noget at sige til, at man søger at få de flest mulige til at forsikre sig mod arbejdsløshed, men der er i allerhøjeste grad noget at sige til, at en socialdemokratisk mindretalsregering vil gøre folks ansættelse betinget af, at de for det første forsikrer sig mod arbejdsløshed og for det andet indmelder sig i en bestemt organisations arbejdsløshedskasse. Det mener jeg ganske enkelt er et overgreb og i strid med grundlovens bestemmelser om arbejdsfrihed, og det viser med al ønskelig tydelighed, hvad man kan vente sig af regeringen, hvis den har magt, som den har agt. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det både skuffer og overrasker mig, at det er den højtærede finansminister, vi træffer her. Der er andre af de herrer ministre, som det slet ikke ville overraske mig at træffe i den rolle, men af den højtærede finansminister havde jeg ikke ventet det.

Nu forstår jeg imidlertid, efter hvad jeg har kunnet læse i bladene, at den højtærede minister er klar over, at han her har ovovet

sig ud på en is, der er tyndere, end han egentlig havde regnet med, og derfor søger den højtærede minister land, inden isen brister. Jeg ved ikke, hvor dybt vand ministeren ville synke i, hvis isen brast, men såvidt jeg kan skønne, er der ikke andre end hans egne, der kunne ventes at ville komme tilstede ved oplivningsforsøg, hvis isen brast under ham. Vi kan godt etablere en liberal front, når det er nødvendigt — dette være sagt med al mulig anerkendelse til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Jeg forstår egentlig ikke munterheden på regeringsbænkene. Jeg hilser med stor glæde, at det netop er gået, som det er, og at regeringen tager den lærestreg, den har fået, til efterretning i de kommende dage.

Det andet forhold, jeg vil nævne, er udnævnelsen af medlemmer til det monopolråd, der skal nedsættes i henhold til loven om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger. Ifølge lovens § 4 skal rådet omfatte

„et alsidigt kendskab til erhvervs- og forbrugsforhold, herunder juridisk, nationaløkonomisk og teknisk kundskab.“

Denne bestemmelse har den højtærede handelsminister fortolket på den særdeles enkle måde, at hun foruden nogle erhvervsrepræsentanter og såkaldte tekniske medlemmer har udnævnt kontorchef Paldam i Arbejdernes Erhvervsråd, to socialdemokratiske medlemmer af folketinget, det ærede medlem fru Viola Nørlov og det ærede medlem fru Edel Saunte, samt det radikale medlem hr. Bertel Dahlgaard til medlemmer af rådet. Ingen af venstres eller de konservatives folketingsmedlemmer har efter ministerens opfattelse været kvalificeret til at indtræde i rådet. Er det egentlig så underligt, at man bliver en lille smule forsigtig med at vise tillid? Er det egentlig underligt, om man en gang imellem synes, at man føler hensigten og bliver forstemt? At man føler nødvendigheden af altid at skulle være på vagt? Den højtærede minister har også — der står ikke noget derom i monopolloven — nedsat et forretningsudvalg på 3 medlemmer. Det er muligt, at vi burde finde en lejlighed til her i tinget at kunne drøfte en ændring af loven for